

Jaarverslag 2024

Stichting Straatpastoraat Leiden

Waar we voor staan

Oog en oor voor iedereen

Stichting Straatpastoraat Leiden geeft aandacht aan mensen die hun leven grotendeels op straat doorbrengen. Dat geldt voor mensen die dakloos zijn, maar ook voor mensen die een thuis missen, snakken naar ruimte, weg van de onrust in hun hoofd, of juist op zoek zijn naar gezelschap. Soms kan het leven mensen in de problemen brengen of maak je zelf verkeerde keuzes. Niemand hoort op straat te staan en ieder mens heeft recht op aandacht.

De straatpastor is aanspreekbaar op grote en kleine zaken. Bij haar kun je je verhaal kwijt. Of het nu alledaagse dingen betreft of de grote vragen van het leven. Gesprekken zijn altijd vertrouwelijk, tenzij iemand zelf aangeeft dat het probleem ook besproken mag worden met anderen.

Het straatpastoraat wil duidelijk maken dat je als mens niet alleen staat. Dat er iemand is bij wie je aan kunt kloppen met je vragen of gewoon even bij kunt kletsen over dingen die je bezighouden. Iemand die je onvoorwaardelijk aanvaardt voor wie je bent.

In die zin heeft de straatpastor wel iets weg van een reisgenoot. Iemand die je onderweg toevallig tegenkomt en met wie je in gesprek raakt. Soms tref je iemand die echt kan luisteren, bij wie je je verhaal kwijt kunt en die je gaandeweg helpt om zelf te ontdekken welke keuzes je wilt maken.

Pastoraat betekent herderschap. Zorg hebben voor de ander. Eigenlijk zijn we allemaal geroepen herder voor elkaar te zijn: 'je broeders of zusters hoeder' heet dat in Bijbelse termen.

Voor het straatpastoraat is het christelijk geloof een bron van inspiratie voor het dagelijks werk, maar we zijn er niet op uit om mensen te bekeren. Dus of je nu christen bent, joods of moslim, hindoe of iemand met een andere of zonder godsdienstige voorkeur, dat is ons om het even. De straatpastor heeft oog en oor voor iedereen.

Voorzienigheid

Tijdens een rondje met de veegploeg ben ik met Piet in gesprek als hij opeens stil blijft staan. In de bosjes heeft hij een statiegeld blikje gespot en hij loopt er met grote passen op af. "15 cent!" roept hij blij als hij weer mijn kant op loopt. "Ik moet nog 80 cent hebben voordat ik een pakje shag kan kopen. Dit gebeurt wel vaker, dat moet ik nog wat geld hebben of nieuwe kleren ofzo en dan komt het gewoon op mijn pad. Dan regelt God dat voor me."

Pastoraat

De invulling van pastoraat binnen het straatpastoraat is gestoeld op presentie: er zijn met en voor de ander. De straatpastor is aanwezig daar waar het leven van dak- en thuisloze mensen zich afspeelt. Dit kan uiteenlopende vormen aannemen. De ene keer wordt er een spelletje gespeeld met een bewoner van de daklozenopvang, de andere keer wordt er een gesprek over zingeving gevoerd met hem. Hierin is de wens en behoefte van de ander leidend.

Wat straatpastoraat zo bijzonder maakt, is dat we niet gebonden zijn aan tijdsvakken, bureaucratische regels of targets die behaald moeten worden. We hebben de ruimte om in te spelen op waar de situatie op dat moment om vraagt en waar de mensen die ons pad kruisen behoefte aan hebben. Een bewoner van de Nieuwe Energie verwoordde dit prachtig. Ze vertelde me: “We vinden het fijn als je hier komt. Jij hebt langer dan 5 minuten de tijd om met ons te praten en komt gewoon bij ons zitten. Jou interesseert het hoe het met ons gaat.”.

Gevulde maag

Op een frisse middag begin januari loop ik tijdens mijn ronde door de stad, langs het station. Daar kom ik een Hongaarse man tegen die al een paar maanden buiten slaapt en twee van zijn vrienden. Hij had een baan via een uitzendbureau en had via hen ook een huis, maar omdat hij zijn baan verloren is, is hij ook zijn huis kwijt. We komen elkaar ongeveer eens per maand tegen en dan praten we over hoe het met hem gaat en hoe het hem lukt om dit leven vol te houden.

Tijdens ons gesprek van vandaag heb ik hem al gevraagd of hij een veilige slaapplaats heeft en of hij genoeg te eten heeft. Beide vragen beantwoordde hij positief. Tijdens ons gesprek kijkt hij opeens naar de viskraam iets verderop en zegt “Dat ruikt altijd zo lekker!”. “Wil je wat vis?” vraag ik. Hij kijkt me aan als een kind dat een hele stapel cadeaus ziet liggen onder de kerstboom: Ja, dat wil hij wel! We lopen samen naar de kraam en koop ik voor hem en zijn vrienden een portie lekker warme kibbeling, dat is wel welkom op deze frisse dag. De mannen zijn enorm dankbaar en genieten van hun maaltijd.

De straatpastor aan het werk

Wekelijkse bezoeken

Wekelijks worden er bezoeken gebracht aan het Sociaal Pension, de Nieuwe Energie, de jongerenopvang aan het Maansteenpad, het Inloophuis Psychiatrie van Lumen en is er presentie op straat. Het doel is hier steeds om aanwezig te zijn en te zien wat we kunnen betekenen voor de mensen wiens wegen we kruisen. Soms hebben we uitgebreide gesprekken met meerdere mensen, soms beperkt het zich tot korte gesprekjes met mensen die we tegenkomen. Maar steeds zijn we present en benaderbaar voor de mensen die we tegenkomen.

Daarnaast hadden we in het afgelopen jaar een aantal bijzondere werkzaamheden en ontmoetingen. Daar vertellen we u nu graag meer over.

Symposium katholieke parochie Kaag en Braassem

Eind 2023 mocht ik spreken op een symposium van de katholieke parochie van Kaag en Braassem. In het kader van hun diaconale weekend koos de Parochiële Caritas Instelling Kaag en Braassem het straatpastoraat in Leiden uit als doel voor de collecte.

In aanloop naar dat weekend organiseerde de parochie een symposium met als thema: “Wat je voor de minste van de mijnen gedaan hebt...”. Hier mocht ik vertellen over mijn werk als straatpastor, over wat het werk inhoudt, de mensen die ik tegenkom en mijn persoonlijke achtergrond. Ook Stieneke van der Graaf, Tweede Kamer lid voor de ChristenUnie sprak op het symposium. Zij sprak over haar drijfveren om zich in te zetten voor de zwakkere mensen in de samenleving in haar politieke carrière en daarvoor.

Na afloop van het diaconale weekend mocht Stichting Straatpastoraat Leiden een mooie cheque in ontvangst nemen.

Babypakketten

In het begin van het jaar vroeg ik twee pakketten met babyspullen aan bij de Goemoers en Stichting Babyspullen. Er verbleven op dat moment twee jonge vrouwen in de daklozenopvang die zwanger waren. Door hun zwangerschap kregen ze gelukkig al heel snel een woning toegewezen waar ze een veilige plek voor hun baby konden opbouwen, maar door geldgebrek was het voor beide moeders lastig om alle spullen te kopen die de baby's nodig zouden hebben. Daarom vroeg ik voor beide moeders een pakket met babyspullen aan. Beide moeders kregen een grote doos helemaal gevuld met kleding voor hun baby, ze waren heel dankbaar.

Een spannend moment

Een van onze trouwe vieringbezoekers blijkt opeens spoorloos verdwenen. Bij de vieringen heeft hij zich al twee maanden niet laten zien, bij zijn vrijwilligerswerk ook niet en hij is telefonisch ook niet bereikbaar. Samen met iemand van zijn vrijwilligerswerk ga ik naar zijn huis toe. Daar treffen we een volle brievenbus en een leeg uitziend huis aan, we maken ons zorgen. Als we de politie bellen om te vragen of zij in het huis kunnen kijken of het goed gaat met meneer, vertellen zij ons na enige aarzeling dat meneer in het ziekenhuis is opgenomen. We zijn blij dat meneer op een veilige plek is, maar maken ons ook zorgen over hem.

De volgende dag bezoek ik meneer in het ziekenhuis. Het blijkt al veel beter met hem te gaan dan toen hij werd opgenomen. Hij is van de Intensive Care af en voelt zich wat beter. Als ik hem vertel over ons bezoek aan zijn huis en over hoeveel zorgen iedereen zich over hem gemaakt heeft, schrikt hij. Hij wist niet dat zo veel mensen hem zouden missen en dat we zulke stappen zouden ondernemen om te weten te komen of het goed met hem ging. De bezoekers van de viering hebben meneer ook gemist en schrikken van wat ik vertel als ze naar hem vragen bij de volgende viering. We schrijven een kaart voor hem met beterschapswensen die ik bij hem langsbreng. Als meneer weer is opgeknapt en weer thuis is, bezoek ik hem. Het gaat gelukkig weer goed met hem en hij voelt zich langzaam weer de oude. Bij de eerstvolgende viering is meneer weer aanwezig. De andere bezoekers zijn erg blij hem weer te zien en luisteren aandachtig naar zijn verslag van de afgelopen weken, ze hebben hem gemist.

Bijzondere ontmoetingen

Net zoals vorig jaar, ging ik weer op pad met wethouder Terpstra. Waar ik de vorige keer degene was die hem uitnodigde, vroeg hij mij nu zelf om weer een wandeling door de stad te maken. Het is mooi om te zien dat hij zo betrokken is. Op een koude, mistige middag liepen we een rondje door de stad. Tijdens onze wandeling bespraken we de veranderingen die we opmerken. Zo vertelde ik over de veranderende populatie dakloze mensen. Hij vertelde mij over de nieuwe plannen voor de opvang van dakloze mensen en het beleid. Tijdens onze wandeling kwamen we een aantal bekenden tegen, met sommigen van hen gingen we in gesprek.

Ook mocht ik burgemeester Heijkoop ontmoeten. Toen hij aantrad als nieuwe burgemeester van Leiden heb ik hem een e-mail gestuurd om het straatpastoraat aan hem voor te stellen. Tot mijn grote verbazing nodigde hij me uit op het stadhuis voor een kennismaking. In zijn kantoor gingen we in gesprek over wat het werk van het Leidsche straatpastoraat inhoudt en over zijn eigen ervaring met daklozen. In zijn vorige functies heeft hij vaak te maken gehad met dakloze mensen, het is een groep waarmee hij begaan is. Het was een fijne ontmoeting waarvoor ik dankbaar ben. Aan het einde van het gesprek spraken we af om in de zomer samen een ronde door de stad te maken.

Een shaggie en een gesprekkie

Op de terugweg van mijn wandeling door de stad kom ik in de buurt van De Bakkerij een bekende tegen. We praten kort en lopen naar het bankje dat voor het gebouw staat om ons gesprek voort te zetten. William weet dat ik altijd shag bij me heb en vraagt of hij een shaggie mag draaien. Dat vind ik altijd een leuke vraag van hem, omdat ik weet dat hij helemaal geen shag kan draaien. Als hij zelf geld heeft, koopt hij altijd sigaretten.

Terwijl hij zit te stoeien met de shag en vloeitje na vloeite verslijt, praten we over hoe het de afgelopen tijd met hem gegaan is. Hij heeft een tijdje gewerkt, maar is daar weer mee gestopt omdat het lichamelijk niet goed met hem ging, daarom loopt hij nu weer veel op straat.

Na afloop van ons gesprek bedankt hij me voor het shaggie en het gesprekkie. "Dat zou een mooie titel voor je werk zijn!" Zegt hij terwijl hij zich omdraait.

Maansteenpad

In het begin van maart opende Stichting De Binnenvest een nieuwe locatie voor de opvang van dakloze jongeren. De jongeren, die tot dan toe in de Nieuwe Energie verbleven, verhuisden naar een locatie aan het Maansteenpad waar ze allemaal hun eigen slaapkamer kregen. De locatie is bedoeld voor dakloze jongeren tussen de 16 en 27 jaar. De nieuwe locatie wordt, net als de twee andere opvanglocaties van Stichting De Binnenvest, wekelijks bezocht.

Bezoek van het luchthavenpastoraat

Vorig jaar bezochten wij het luchthavenpastoraat van Schiphol. Na een geslaagde uitwisseling bij hen, bezochten zij ons dit jaar. Twee luchthavenpastores en drie mensen van Schiphol Social Work reisden af naar Leiden. Om hen een beeld te geven van Leiden en hoe dakloosheid er in onze stad uit kan zien, kregen we een rondleiding door ex-dakloze Tristan. Hij nam ons mee naar een park waar hij soms sliep, de daklozenopvang, Lumen en de bibliotheek. Tijdens de wandeling vertelde hij ons over hoe hij dakloos was geraakt, hoe hij weer uit die situatie gekomen is en over hoe hij zich nu via de cliëntenraad van Stichting De Binnenvest inzet voor huidige daklozen. Zijn doel is om de opvang en hulp voor iedereen die na hem komt, een beetje beter te maken dan hoe dat voor hemzelf was.

Daarna was er tijd om met elkaar uit te wisselen over ons werk. We ontdekten dat er veel overeenkomsten zijn tussen onze werkpraktijk, maar dat het doel van onze pastoraaten anders is. Waar het hun doel is om mensen te helpen weer op weg te gaan en Schiphol op een goede manier te kunnen verlaten, is het doel bij het Leidsche straatpastoraat meer het samen op blijven lopen en mensen voor langere tijd volgen.

De dood

“Ik ben bang voor de dood” zegt mijn gesprekspartner als ik haar vraag hoe het met haar gaat. Meteen gaan mijn theologische radertjes draaien: hoe kan ik deze opmerking benaderen?, mevrouw is katholiek, daar kan ik op teruggrijpen, zou ze open staan voor een Bijbels antwoord?. Vanuit deze gedachtegang zeg ik: ‘Je bent katholiek toch? In de Bijbel staat dat we naar de hemel gaan als we doodgaan, heb je daar weleens over gelezen? Geloof je daarin?’

Maar dat is helemaal niet het antwoord dat ze zocht: ‘Nee, ik ben bang dat ik weer wakker word als ik in de kist lig!’ zegt ze een beetje geïrriteerd. Oeps, ik had de richting van dit gesprek duidelijk niet goed ingeschat. Daarom probeer ik snel over te schakelen en vraag ik mevrouw waar die angst vandaan komt. Ze vertelt dat ze ooit in een film gezien heeft dat iemand in een doodskist wakker werd en toen levend begraven werd. Ik probeer haar gerust te stellen door haar te vertellen dat de kans dat dat gebeurt echt heel klein is en eigenlijk zelfs helemaal niet aanwezig is omdat lichamen altijd een paar dagen bij een uitvaartondernemer verblijven en iemand het zeker zou opmerken als ze nog zou leven voordat ze begraven zou worden. Mevrouw denkt even na en zegt dan: ‘Ja, dat klinkt wel logisch’, ze staat op en gaat verder met haar dag.

Muziekmiddag

Op 8 augustus organiseerden een medewerker van het Sociaal Pension en Marie een gezellige muziekbijeenkomst in Park de Put. Alle deelnemers werd gevraagd om een nummer te bedenken dat zij gedurende de middag zouden kunnen aanvragen. Als ze wilden, konden ze vertellen waarom ze dit nummer gekozen hadden. Waar woorden tekortschieten, spreekt de muziek. Amerikaanse schrijver Henry Miller noemt muziek ook wel “de blikopener van de ziel.” Het werd een gezellige middag met de meest uiteenlopende nummers: van reggae tot heavy metal. Wat de deelnemers betreft, doen we dit vaker!

Bezoek Straatpastoraat Den Haag

Aan het einde van dit jaar woonden we twee vieringen van het Haagse straatpastoraat bij. We gingen daar langs om te ervaren hoe een viering daar is en om na afloop van de viering deel te nemen aan de maaltijd die geserveerd wordt. Bij het straatpastoraat van Den Haag is er wekelijks een viering met daarna een driegangen maaltijd, bereid en geserveerd door vrijwilligers.

Tijdens de viering kregen we een beeld van hoe de viering daar vormgegeven wordt. Door de grotere groep, is dat heel anders dan bij het Leidsche straatpastoraat. Tijdens de viering wordt er gezongen, gebeden en gelezen. Er is ruimte voor opmerkingen en vragen van de bezoekers. De warmte en betrokkenheid van de groep is duidelijk voelbaar.

Voorgaan Scheppingskerk in Leiderdorp

Tijdens het Diaconaal Weekend van Diaconaal Centrum De Bakkerij op 9 en 10 november is Marie samen met twee collega's van de Bakkerij voorgegaan in de Scheppingskerk in Leiderdorp. In het overkoepelende thema "het wonder van weten wie je bent" was aandacht voor hen die geen dak, thuis of stem hebben. Tijdens de koffie na de kerkdienst was er veel aandacht voor het werk van het Straatpastoraat.

Bad Boys

De jongeren die wonen op het Maansteenpad hebben veelal geen dagbesteding, geen werk of opleiding en een beperkt sociaal netwerk. Dat leidt ertoe dat ze het grootste deel van hun tijd op locatie of buiten doorbrengen en er geen geld is voor uitjes. Vaak spelen we maandagavond na het eten een spelletje. Het was dan ook een grote en welkome verrassing toen ik voorstelde om samen naar de bioscoop te gaan. Al gauw was er een film uitgekozen: 'Bad Boys'. "Krijgen we dan ook popcorn?" Vroeg een van de bewoners. Zodra ik bevestigend antwoordde, rende hij naar boven om zijn jas te pakken. Die avond zijn we met z'n vijven naar de bioscoop gegaan en hebben enorm veel plezier gehad.

Elisabeth certificaat

Dit jaar ontving het straatpastoraat vanuit het Bisdom Rotterdam het Elisabeth Certificaat. Dit certificaat werd uitgereikt aan diaconale initiatieven. Dit jaar stond de uitreiking in het teken van het Heilig Jaar 2025 en de oproep om ons als pelgrims van hoop te verbinden met de armen. Wij zijn dankbaar dat wij het certificaat uit handen van de bisschop mochten ontvangen.

Ethos telling

“Hoeveel daklozen zijn er eigenlijk in Leiden?”. Die vraag krijg ik minimaal eens per maand. Het antwoord op die vraag kan ik eigenlijk nooit geven. Er zijn namelijk geen recente en complete cijfers bekend. Daarom antwoord ik altijd dat er volgens een telling van een aantal jaar geleden 400 daklozen in Leiden zijn, maar dat hierin niet alle mensen die dakloos zijn, zijn meegenomen en dat het een verouderd getal is. In dit cijfer zijn alleen de mensen meegenomen die een daklozenuitkering krijgen en de mensen die bekend zijn bij de maatschappelijke opvang. Dus bijvoorbeeld mensen onder de 18 jaar of boven de 67 jaar, ongedocumenteerde mensen, mensen die buiten slapen, mensen die bij vrienden op de bank slapen en mensen die noodgedwongen langer in instellingen verblijven omdat ze nergens heen kunnen, worden niet meegenomen in deze telling.

Het idee van de Ethos telling is dat ook zij allemaal in kaart gebracht worden. De vragenlijsten zijn verspreid onder gemeenten, kerken, maatschappelijke organisaties en politie en handhaving. Doordat zoveel mensen de vragenlijst invullen, is de hoop dat er een duidelijk beeld ontstaat van hoe groot het probleem van dakloosheid is in de regio Holland Rijnland.

De vragenlijst stelt 26 vragen over de persoon en zijn of haar situatie. Aan de hand van een lettercombinatie gebaseerd op voor- en achternaam van de persoon wordt iemands privacy gewaarborgd terwijl hij of zij toch geïdentificeerd kan worden. De onderzoekers vragen onder andere waar de persoon de afgelopen nachten verbleef, wat zijn of haar inkomstenbronnen zijn en wat de reden van dakloosheid is.

De resultaten van dit onderzoek waren schokkend. Er blijken in de gemeente Leiden 537 dakloze mensen te zijn. In Holland-Rijnland zijn er in totaal 1175 mensen dakloos.

donderdag 10 oktober 2024 **Regio 3**

DAKLOOS Het overgrote deel in Leidse regio was niet in beeld, tot nu

1.175 dak- en thuislozen

In Holland-Rijnland, waar dertien gemeenten in deze regio deel van uitmaken, verblijven 1.175 dak- en thuisloze mensen. Dat blijkt uit een regionale telling waar 54 organisaties aan deelnamen. Een groot deel van hen was tot nu toe bij de hulpverlening niet in beeld.

Justin Hendriks
justin.hendriks@mediahuis.nl

Leiden ■ Over het algemeen is er geen goed zicht op het aantal dak- en thuislozen in Nederland. In 2023 zijn Hogeschool Utrecht en Kansfonds daarom begonnen met deze personen te tellen. De regio Holland-Rijnland is één van de zes regio's die dit jaar is gehouden. De resultaten uit de telling werden woensdagochtend gepresenteerd in de bibliotheek op de Neude in Utrecht.

„Ook in onze regio ontbrak het zicht op het aantal dak- en thuisloze mensen”, vertelt Karin Woltering, programmamanager bij Holland-Rijnland. „Zij die wel bij ons bekend waren, zijn degene die zich melden bij de maatschappelijke opvang, zoals De Binnenvest in Leiden. Maar dat is natuurlijk het laatste stadium waar je als dak- of thuisloze belandt.” Bij dak- en thuisloze wordt vaak gedacht aan een man die op een bankje ligt te slapen. Sprekers in Utrecht vroegen nadrukkelijk dat beeld uit het hoofd te schrapen. De cijfers laten zien dat dit namelijk maar een heel klein deel is van het totale aantal dak- en thuisloze mensen in de regio.

Niet in vizier
Bijna de helft van de in totaal 1.175 mensen zonder dak boven hun hoofd in deze regio, overnacht namelijk bij vrienden of familie of slaapt op ongebruikelijke plekken zoals een auto, tuinhuisje of stacaravan. „Deze mensen hadden we niet in het vizier”, vertelt Reny Wietsma. Zij is wethouder in de gemeente Teylingen en samen met wethouders Daan Binnendijk (Leiderdorp) en Anouk Noordmeester (Alphen aan den Rijn) de bestuurlijke vertegenwoordiging in de klankbordgroep die zich rondom dit thema bezighoudt.

Daar komt bij dat van het aantal dak- en thuislozen 21 procent kind is. De meesten daarvan zijn dat samen met een ouder. 355 kinderen hebben te maken met een ouder die dak- of thuisloos is. „Deze cijfers vind ik enorm schrijnend”, zegt Wietsma. Een ander statistiek dat afwijkend is, is het aantal vrouwelijke dak- en thuislozen. Dat is meer dan een kwart van het totaal en is hoger dan het landelijke beeld.

355 kinderen hebben een dak- of thuisloze ouder
Het verschilt per gemeente enorm hoeveel dak- en thuisloze mensen er verblijven. Leiden schiet er met 537 bovenuit, terwijl de cijfers in andere gemeenten binnen de perken blijven.

ven'. Kanttekening daarbij is wel dat Leiden de meeste voorzieningen heeft voor dak- en thuislozen. „Het is belangrijk dat we dit als regio samen met onze partners aanpakken”, vindt Wietsma.

Terugdringen
De gepresenteerde cijfers zijn volgens de werkgroep en de regionale besturen binnen Holland-Rijnland een begin om het aantal dak- en thuisloze mensen meteen terug te dringen. „We wisten dat de cijfers een niet zo prettig beeld zouden geven”, zegt Woltering. „Maar het is wel goed dat we nu weten hoe het zit.” Wietsma benadrukt dat deze telling er niet alleen is voor de statistieken. „Dit is een goed startpunt om te kijken waar we staan”, aldus de Teylingse wethouder. „Niets doen is geen optie. We moeten met elkaar verder praten en aan de slag om deze cijfers terug te dringen.”

Appartementen op de 1

Dan is de cirkel rond

Eind november begin in met het uitdelen van de uitnodigingen voor het kerstdiner. Een man in de daklozenopvang kijkt ernaar en zegt 'die dag is het drie jaar geleden dat ik hier kwam wonen.' Verbaasd kijk ik hem aan, weet hij nog de exacte datum van zijn aankomst hier drie jaar geleden? Maar hij bedoelt niet de datum waarop hij zich hier aanmeldde, maar de dag waarop het kerstdiner drie jaar geleden plaatsvond. Dat was geen gewoon kerstdiner omdat Nederland toen in een lock-down zat. Daarom brachten we dat jaar de bakjes met eten en de kerstpakketjes naar de verschillende opvangplekken en naar de mensen buiten toe. De man begint te vertellen: 'toen kregen we eten en een zakje met een sjaal en een pakje shag en douchegel'. Ik ben onder de indruk van zijn geheugen en benoem dit. 'Ja, dat heeft indruk gemaakt. Ik kwam hier toen net binnen en ik kreeg meteen een cadeau. Het was een fijne verrassing op een zware dag.' Daarna vertelt hij: 'volgende maand krijg ik de sleutel van mijn huis. Het zou mooi zijn als dat weer op de dag van het kerstdiner is, dan is de cirkel rond.'

Het stokje overdragen

In de periode van 19 april tot 14 oktober, was Femke met zwangerschapsverlof. Daarom werden de dagelijkse werkzaamheden van het straatpastoraat overdragen aan Marie van der Gaag. In drie weken tijd bezochten we samen regelmatig de drie locaties van Stichting De Binnenvest, het Inloophuis Psychiatrie van Lumen, liepen we meerdere ronden door de stad en stelde Femke Marie voor aan mensen uit de aandachtsgroep, medewerkers van organisaties en woonde Marie een viering bij.

Het stokje overnemen

Op 31 maart loop ik, Marie van der Gaag, voor het eerst mee met Femke in voorbereiding op de vervanging tijdens haar zwangerschap. Op de laatste zondag van de maand wordt er altijd een viering gehouden. Het valt me op dat de deelnemers aan de viering actief met elkaar in gesprek gaan over de Bijbellesing en hoe hetgeen we hebben gelezen van toepassing is op ons eigen leven. Na de viering is er gelegenheid om na te praten en we zitten gezellig met elkaar rond de tafel. Femke deelt een zelfgebakken taart uit. Er wordt mij wijsgemaakt dat dat iedere maand zo is en dat men die traditie graag voortzet. Ik antwoord dat ik mijn best zal doen. We lachen en het is alsof we elkaar al jaren kennen.

In de eerste weken van april maakt Femke mij wegwijs in de wereld van het straatpastoraat. Meermaals bezoeken we De Nieuwe Energie, het Sociaal Pension, het Maansteenpad en Inloophuis Lumen. We lopen door parken, fietsenstallingen en langs het station. Ze stelt mij voor aan sleutelpersonen en goede bekenden. We gaan mee op pad met een collega die aan outreach doet en bezoeken locaties waar warme maaltijden verstrekt worden. Na drie weken onder de vleugels van Femke hebben we beide het gevoel dat ik er klaar voor ben. Ze kan met een gerust hart met zwangerschapsverlof.

Door God gezonden

Na een ziekenhuisbezoek in het LUMC loop ik over het stationsplein. Ik zie een man heen en weer lopen langs een koffietentje. Ik loop naar hem toe en vraag hoe het met hem gaat. Hij reageert emotioneel en is dankbaar dat ik hem dit vraag. Ik stel voor een kopje koffie te drinken. Wanneer we zitten, vertelt hij dat hij slecht nieuws heeft gekregen in het ziekenhuis en dat hij eigenlijk niemand heeft om dit mee te delen. Ik luister naar zijn verhaal. Hij kan niet geloven dat hij zijn verhaal heeft kunnen delen met iemand en besluit dat ik door God ben gezonden. Na afloop geef ik hem mijn nummer. Sindsdien hebben we vaker contact, zodat hij zijn verhalen met iemand kan delen.

De Veegploeg

“Ga je een keer mee met de Veegploeg?”, vroeg Madelon van Visie-R mij bij onze eerste ontmoeting. De Veegploeg is een groep cliënten van het Sociaal Pension die twee keer per dag een ronde door de stad maakt om afval op te ruimen. Op mijn eerste dag zonder Femke sloot ik mij bij hen aan en ik werd met open armen ontvangen. Na een demonstratie van mijn Veegploegcollega's en een proeve van bekwaamheid werd besloten dat ik met de groep mee mocht. En blij toe: gezamenlijk vuil prikken helpt bij het maken van contact. Terwijl je samen oploopt ontstaat er op een natuurlijke manier gelegenheid om dingen te delen. Al gauw werd me duidelijk dat niet alleen de stad schoon werd, maar ook de hoofden van de deelnemers. Bovendien is het erg gezellig en voelt het haast alsof je met een vriendengroep op pad bent. Tijdens de pauze zitten we op een bankje en drinken we koffie en warme chocolademelk met iets lekkers. Er wordt gelachen en gevonden schatten worden tentoongesteld. Zo'n één keer in de twee weken sluit ik aan bij de Veegploeg.

“Is dat van de kerk? Daar moet ik niets van weten!”

Sinds maart dit jaar is er een vestiging van Stichting De Binnenvest opgericht speciaal voor jongeren. De eerste keer dat ik daar kom met Femke stel ik mij voor aan een cliënt. “Hallo, ik ben Marie. Ik ben de straatpastor.” Een moment van stilte volgt en de cliënt kijkt mij argwanend aan: “Is dat van de kerk? Daar moet ik niets van weten!” En hij maakt zich gauw uit de benen. Hierop raken Femke, de medewerkers en ik in gesprek over de titel “straatpastor”. Veel mensen hebben er geen beeld bij en vinden het oubollig klinken. Femke oppert het gebruik van de term “Sjekkje en gesprekkje” en vertelt dat een cliënt haar werk ooit zo heeft omschreven. Sindsdien hanteren we de term “straatpastor” niet meer, maar komen we langs voor een sjekkje en een gesprekkje. De man die hard wegliep toen ik vertelde dat ik straatpastor ben, is inmiddels iemand die ik wekelijks spreek.

Twee uitvaarten in de eerste week

De eerste week zonder Femke is direct een bijzondere: een cliënt van het Sociaal Pension en een cliënt van het Maansteenpad zijn overleden. De man uit het Sociaal Pension had ik eerder die week ontmoet bij de Veegploeg en zijn dood kwam hard aan bij zijn collega's. Maar men is ook blij voor hem, dat hij rust heeft en geen pijn meer lijdt. Twee zijdes van dezelfde medaille. Femke en ik sluiten beiden aan bij zijn uitvaart om de andere cliënten te ondersteunen en zelf afscheid te nemen. Het is een fijn afscheid waarin mooie woorden gesproken door de maatschappelijk werker van Stichting De Binnenvest en een neef van de man. We drinken koffie, eten cake en spreken met elkaar over de dood.

De cliënt van het Maansteenpad, de locatie van Stichting De Binnenvest voor jongeren, heeft zichzelf van het leven beroofd. Dit is een grote schok voor de andere jongeren en de medewerkers. Er wordt veel met elkaar gesproken en één van de andere cliënten heeft in de tuin een gedenkplekje voor de overledene ingericht met een schilderij en een kaarsje. Helaas is de uitvaart in besloten kring.

Een ziekenhuisbezoek en nog een uitvaart

Bij terugkomst na mijn vakantie verneem ik dat een cliënt van het Sociaal Pension in het ziekenhuis is opgenomen. Ik ken hem inmiddels best goed, hij was erg actief bij de Veegploeg. Helaas mag hij in eerste instantie geen bezoek ontvangen. Via zijn maatschappelijk werker houd ik een vinger aan de pols. Na een week wordt hij overgeplaatst naar het LUMC en daar mag ik langskomen. Hij ligt op de Intensive Care en hij slaapt. Ik zit bij hem en ben hem nabij. Af en toe opent hij zijn ogen en lacht.

De volgende dag ga ik weer bij hem langs. Zijn vriendin is in de kamer, evenals zijn moeder en stiefvader. “Hij is opgegeven.”, vertelt zijn vriendin me. Ik schrik en vraag of er nog iets is dat ik kan doen. “Ja, voor hem bidden.” Samen bidden we voor hem. Een intiem moment dat zowel emotie als rust oproept. Ik wens zijn naasten veel kracht toe en hem een goede reis. Die avond is hij rustig overleden.

De uitvaart wordt opgepakt door Gemeente Leiden, omdat er geen verzekering is en de nabestaanden de kosten van de uitvaart niet voor rekening kunnen nemen. Er is een uur de tijd om afscheid te nemen. Samen met zijn maatschappelijk werker en zijn vriendin geven we de afscheidsceremonie vorm met muziek en foto's. Ik mag het welkomstwoord en het slot- en dankwoord uitspreken en de maatschappelijk werker deelt een aantal anekdotes die typerend waren voor de overleden cliënt. Na de afscheidsceremonie komen we bij elkaar om herinneringen aan de overledene te delen bij een kopje koffie en iets lekkers. Omdat dit niet gefaciliteerd wordt door Gemeente Leiden, springt het Straatpastoraat financieel bij om de kosten voor de catering te dekken. Het is een mooi en compleet eerbetoon aan een geliefde man die erg gemist zal worden in het Leidse straatbeeld.

Het stokje terugnemen

Vanaf 16 oktober is Femke weer actief als straatpastor. Na een uitgebreide overdracht van Marie over alles wat er in het afgelopen half jaar gebeurd is, gaat ze weer aan de slag voor 22 uur per week.

Het stokje vasthouden

Na een half jaar bij het Leidsche straatpastoraat te zijn geweest, vond Marie het werk zo leuk, dat ze vroeg om te mogen blijven. Daarom werd ze vanaf oktober ook straatpastor voor een dag in de week. Voor het eerst zijn er twee straatpastores actief in Leiden! Marie zal zich vooral richten op het bezoeken van de opvangen aan het Maansteenpad en de Nieuwe Energie. Hier gaat ze wekelijks langs. Daarnaast leiden zowel Femke als Marie de maandelijkse vieringen.

Femke is moeder geworden!

Op 22 mei 2024 is Femke moeder geworden van Sam. Het was hartverwarmend om te merken hoe haar zwangerschap en aanstaande moederschap leefde bij de doelgroep. In ieder gesprek werd mij gevraagd of "hij er al was." Toen Sam eenmaal geboren was, stroomden de felicitaties in de vorm van kaartjes, cadeautjes, appjes en mailtjes via mij de kant van Femke op. Als kers op de taart kwam Femke mét Sam naar de viering van 30 juni. Dit was een enorme verrassing voor de aanwezigen. Toen ze voor het raam stond hoorde ik iemand verrukt roepen: "Daar is Femke met haar baby!" Ze werden warm onthaald en de kleine werd met grote belangstelling bewonderd. Dat leverde mooie beelden op.

Stagiair

Dit jaar is er voor het eerst een stagiair actief bij het straatpastoraat. Alexander Möller stelt zichzelf voor:

Over mijzelf

Sinds september ben ik als stagiair verbonden aan het Straatpastoraat Leiden. Deze stage maakt deel uit van de afronding van mijn opleiding Theologie aan Fontys Hogeschool voor Theologie en Levensbeschouwing, met de beroepsspecialisatie Geestelijke Begeleiding.

Ik ben 31 jaar oud, vader van een dochter van bijna zeven, en koos vijf jaar geleden bewust voor deze studie na een burn-out die mijn leven drastisch veranderde. Mijn keuze voor theologie kwam voort uit een diepgaande fascinatie voor de complexiteit van het menselijk bestaan. Dit leidde tot een zoektocht naar antwoorden op fundamentele vragen zoals: "Waarom bestaan we?" en "Wat is het doel van ons leven?" Deze studie heeft mij geholpen om te begrijpen hoe wereld- en godsbeelden ons diepgaand vormen.

Mijn opleiding

Mijn theologische studie heeft me niet alleen geholpen mijn begrip van religieuze en filosofische concepten te verdiepen, maar heeft ook mijn persoonlijke ontwikkeling versterkt. Ik ontdekte dat mijn kracht als geestelijk begeleider ligt in mijn vaardigheid tot zelfaanvaarding, het volledig mezelf kunnen zijn en authentiek aanwezig zijn voor anderen. Verbinding, openheid en vertrouwen staan centraal in mijn benadering.

Het Straatpastoraat

Mijn komst naar het Straatpastoraat was een bijzondere samenloop van omstandigheden. Na diverse afwijzingen stuurde ik een vergeten concept e-mail naar het Straatpastoraat, waarop ik vrijwel direct een uitnodiging ontving voor een kennismakingsgesprek. Tijdens dat gesprek voelde ik me direct welkom en besloot ik met enthousiasme deze uitdaging aan te gaan.

Mijn persoonlijke ervaring met kwetsbare groepen, waaronder mensen met verslavingsproblematiek en daklozen, helpt mij om zonder oordeel aanwezig te zijn. Tegelijkertijd daagt deze ervaring me uit om mijn eigen grenzen te bewaken en professioneel te blijven in complexe situaties.

Mijn taken

Bij het Straatpastoraat voer ik verschillende taken uit:

1. Nieuwe Energie (NE): Op donderdagmiddag ben ik aanwezig bij de daklozenopvang van de Binnenvest. Hier voer ik gesprekken met bewoners en ben ik een luisterend oor in een uitdagende omgeving. Mijn eigen ervaringen helpen mij om diepe gesprekken aan te gaan, terwijl ik blijf werken aan mijn eigen weerbaarheid.
2. Sociaal Pension (SP): Vóór NE ga ik (mits het uitkomt) naar de veegploeg van SP. Ook hier is de bedoeling gesprekken te voeren met bewoners, maar ik heb gemerkt dat de ploeg vaak uit maar 3-4 mensen bestaat, en er bij de meesten een taalbarrière speelt

waardoor gesprekken vaak oppervlakkig blijven. Hierdoor maak ik af en toe de keuze om mijn stage uren op een andere manier te vullen.

3. Gesprekken met cliënten: Eens in de twee weken voer ik één-op-één-gesprekken met een cliënt die aanvankelijk zeer terughoudend was. Door een open en oordeelloze houding heb ik zijn vertrouwen weten te winnen, wat resulteert in steeds meer openheid over zijn angsten en verleden.
4. Inloophuis Lumen: Op donderdagavond ben ik van 20.00 tot 22.00 uur aanwezig bij het inloophuis van Lumen. Daarnaast organiseer ik maandelijks een filosofische gespreksgroep. Dit initiatief begon met een behoeftepeiling en inmiddels komen er 8 tot 10 deelnemers per keer. Samen voeren we diepgaande dialogen over thema's die hen bezighouden, begeleid door duidelijke huisregels.
5. Vieringen: In overleg met Femke leid ik een aantal zondagse vieringen. Dit is een belangrijk leerpunt voor mij, omdat ik minder ervaring heb in het voorbereiden en uitvoeren van vieringen. Deze praktijkervaring vormt ook de basis voor een deel van mijn studieopdrachten. Zo heb ik geholpen de kerstviering vorm te geven en heb deze samen met Femke uitgevoerd.
6. Vormgeven Flyer: Hiernaast mocht ik voor het straatpastoraat een Flyer maken, wat ik een hele fijne opdracht vond.

Mijn leerproces

Mijn stage bij het Straatpastoraat heeft me waardevolle inzichten gegeven in het werkveld en in mezelf. Ik leer omgaan met de dynamieken van kwetsbare doelgroepen, terwijl ik mijn rol als geestelijk begeleider verder ontwikkel.

Daarnaast werk ik aan drie beroepsproducten die gebaseerd zijn op mijn stage-ervaringen: gespreksvoering, vieringen en veranderkunde. Voor het laatste onderwerp zoek ik nog een passend thema. Suggesties zijn van harte welkom!

De boottocht

In april kreeg ik al wekelijks de vraag: “Wanneer is de boottocht?” Een jaarlijks uitje waar reikhalzend naar uit wordt gekeken. Dit jaar werd de boottocht volledig georganiseerd door zeven leerlingen uit de 5^e klas van het Stedelijk Gymnasium in Leiden voor M25, een project van Diaconie De Bakkerij. Van fondsenwerving tot het uitdelen van de broodjes, de leerlingen hebben de boottocht ook dit jaar weer tot in de puntjes georganiseerd.

Op 6 juni was het dan eindelijk zover. Om kwart voor elf zouden we inschepen, maar rond tien uur begon de kade al vol te stromen met de deelnemers. Ondertussen versierden de jongeren de boot en zetten zij diverse spelletjes op tafel. Het thema dit jaar was “Oud-Hollandse gezelligheid”.

Om elf uur was iedereen aan boord en vertrok de boot richting de Kaag. Hoewel het weer wisselvallig was die dag, bleef het gelukkig droog en kon men ook op het bovendek uitwaaien. Rond twaalf werd een heerlijke lunch geserveerd met broodjes én een kroket. Tussen de mooie gesprekken en de lunch door speelden we een spelletje met elkaar. Met die Oud-Hollandse gezelligheid zat het wel goed! Het was een dag met een gouden randje.

Kerkvieringen

Vieringen Femke

De vieringen bij het straatpastoraat verlopen altijd volgens een vaste opzet. We openen de viering met het aansteken van de Paaskaars, een gebed en ons vaste openingslied. Daarna lezen we de Bijbeltekst en bespreken we deze tekst aan de hand van een aantal vragen. De bezoekers worden hierbij uitgenodigd om te vertellen wat zij van de tekst vinden, of die aan hun leven raakt, hoe zij de tekst begrijpen en wat de tekst bij hen oproept. Ook gaan we op zoek naar een dieper begrip van de tekst door de tekst samen te verkennen en elkaar te bevragen op hoe we de tekst interpreteren. Vanuit deze vragen komt het gesprek op gang over de lezing, maar vaak ook over hun eigen leven. Daarna zingen en bidden we weer, steken we een kaarsje aan en sluiten we de viering af door God om Zijn zegen voor ons te vragen. Na afloop van de viering gaan we allemaal aan tafel om onder het genot van een kopje koffie en iets lekkers na te praten over de viering.

Vieringen Marie

Een belangrijk onderdeel van het Straatpastoraat zijn de maandelijkse vieringen. De vieringen vinden plaats in het atrium van Diaconie De Bakkerij en daarna is er tijd om gezellig na te praten met elkaar. Op 30 maart woonde ik de laatste viering van Femke bij, waarna ik op 28 april voor het eerst zelf voor mocht gaan. We lazen uit Johannes 9: 1-11 over de blindgeborene. Daarna ontstond er een mooi kringgesprek over zondigen, het verband tussen zonde en lijden, en over wonderen. Het viel me op dat de groep zo veel kennis van de bijbel had en dat men het moraal van het verhaal kon toepassen op de eigen situatie. Dit werkte erg verbindend. Tijdens een andere viering hebben we gesproken over Galaten 5: 13-18 en kwamen thema's als vrijheid, zelfzorg, naastenliefde, een intern gevecht tussen slechte verlangens en de heilige Geest aan bod. Het is heel bijzonder om de verschillende invalshoeken te horen vanuit de groep en te merken dat hier ruimte en respect voor is.

Een verslag van een vieringbezoekster

Een van onze vaste bezoekers maakte na afloop van een viering een verslag van de viering: Allereerst was het goed iedereen weer in het atrium te ontmoeten, verbonden met elkaar, op zoek naar samenzijn, alles met het volste vertrouwen in wat geloof heet.

Verrast door het grote aantal bezoekers bestaande uit de vaste kern en een paar 'nieuwe' gezichten werden we door waarnemend Marie van der Gaag welkom geheten. Ze nodigde uit 'de Kaars van verbondenheid' aan te steken, dit werd graag gedaan - bijna traditioneel - door een vaste bezoeker.

Marie sprak het openingsgebed uit en gezamenlijk zongen we het openingslied 'Breng ons samen als kerk van de Heer'. Ondersteund door de mooie klanken van het pianospel.

Als Bijbeltekst werd Mattheus 6: 25 -34 voorgelezen door een vaste bezoeker.

Deze tekst was ook ter bespreking en er waren van te voren een paar vragen opgeworpen, waarop we konden reageren. Het was weer inspirerend op welke wijze de bezoekers de vragen uit de bespreking invulling gaven. Bezoekers met een verschillende achtergrond en geloofsovertuiging deelden hun gedachtengoed met elkaar, elke keer opnieuw een mooie ervaring om mee te maken.

Thema was: zal door vertrouwen in God alles uiteindelijk goed komen?

Maken we ons soms niet te veel zorgen over wat er komen gaat?

Niet voor niets luidt het gezegde “ Een mens lijdt het meest, door het lijden wat hij vreest”

Na de voorbeden, vrijblijvend, openlijk uitgesproken of in stilte waarin hoop op vrede ‘werelds’ of in eigen kring genoemd wordt en kracht voor een ieder die te maken heeft met eenzaamheid, ziekte of ontheemding.

Kaarsjes werden met die gedachte ook ontstoken.

Om even een moment van zingeving in te lassen liet Marie van der Gaag ons luisteren naar de Britse componist Edward Elgar met Enigma variaties : Nimrod.

Altijd al een krachtig muziekstuk maar in deze setting, kring, werd het oorverdovend stil en liet men de klanken op zich inwerken. Moment van zingeving en inkeer.

Marie nodigde ons uit onze ervaringen met haar en elkaar te delen na het luisteren van het Enigma van Elgar. Overweldigend, dat was in het algemeen te horen.

Een bezoeker kwam met een verrassende visie op het muziekstuk, hij had er zich eerder in verdiept in de geschiedschrijving.

Na het gezamenlijke uitspreken van het altijd mooie gebed “ Onze Vader”

en het elkaar ontmoeten met de Vredeswens, sprak Marie van der Gaag het dankgebed uit en vroeg God om de zegen, welke we staande in ontvangst namen.

Afsluitend samenzang met het slotlied: Ga met God en Hij zal met je zijn.

Allerzielenviering

Tijdens de Allerzielenviering herdachten we de mensen die in het afgelopen jaar overleden zijn. We noemden de namen van de overleden mensen die cliënt waren bij Stichting De Binnenvest en alle aanwezigen werden uitgenodigd de namen te noemen van de mensen die hen ontvallen waren en een kaarsje voor hen aan te steken. De kaarsen werden in onze kring geplaatst, zodat ze in ons midden waren.

Kerstdiner

Onze traditionele afsluiting van het jaar is het kerstdiner. Dit jaar vond het diner plaats op 18 december. Dit is een activiteit waar de bezoekers het hele jaar naar uitkijken. Hoewel de deuren pas om 17.30 uur open gingen, stonden er om 16 uur al mensen voor de deur. Tegen de tijd dat de deur opening stond het kerkplein helemaal vol met mensen. Nadat iedereen een plaatsje had gevonden aan de versierde tafels, werden ze welkom geheten door Femke, pastor Ton Jacobs ging voor in gebed en een bezoeker las vol bezieling het kerstevangelie voor.

De maaltijd werd zoals ieder jaar verzorgd door Woo Ping, de bezoekers hebben er weer van genoten. De maaltijd werd geserveerd door zo'n 30 vrijwilligers en de jongeren van M25 Leiden die de hele avond klaarstonden voor onze gasten. Ook onze vaste gasten De Straatklinders uit Amsterdam waren weer van de partij. Zij speelden voor en tijdens de maaltijd een aantal kerstliederen.

Tijdens de maaltijd werd er druk gepraat met elkaar. Ook was er hoog bezoek. Zowel wethouder Terpstra als burgemeester Heijkoop kwamen een kijkje nemen en namen uitgebreid de tijd om met de bezoekers in gesprek te gaan. Dit werd zeer gewaardeerd door de aanwezigen.

Na afloop van de maaltijd mochten alle 178 bezoekers een kerstpakketje ophalen en een verzorgingsproduct, een paar warme sokken en een warm kledingstuk uitkizen. Zowel de verzorgingsproducten als de warme kledingstukken werden gedoneerd door onder andere kerken en twee breigroepen die al een paar jaar voor het kerstdiner breien.

Vooruitblik

In dit jaarverslag hebben we een beeld geschetst van hoe het werk van het Straatpastoraat er in het afgelopen jaar heeft uitgezien. In 2025 gaan we uiteraard door met onze presentie op straat, de bezoeken aan de daklozenopvangen en inloophuizen, bezoeken aan mensen thuis en de maandelijkse vieringen. Daarnaast zijn er al een aantal mooie activiteiten gepland voor het nieuwe jaar.

In maart wordt er een beautydag georganiseerd voor vrouwen. Zij kunnen die dag langskomen in De Bakkerij om hun haren te laten knippen, hun nagels te laten lakken, te knutselen en zich op te laten maken. Uiteraard zijn er hapjes en drankjes aanwezig. Aan het einde van de dag wordt er een mooie foto van hen gemaakt die ze later krijgen.

In april zal er weer een kloosterweekend plaatsvinden. We zullen, net als in 2023, met zo'n tien mensen naar het Dominicanenklooster in Huissen trekken voor drie dagen gezelligheid en bezinning.

In samenwerking met M25 Leiden zullen de jaarlijkse boottocht in juni en het kerstdiner in december georganiseerd worden.

Fondsenwerving

Ook in 2024 hebben we voor de financiering van het werk een aanvraag gedaan bij een drietal grote fondsen, die ons ook al eerder steunden: de Vogelgezing Foundation, de Stichting Rotterdam en de Fred Foundation. Ook diaconieën, kerken en particulieren uit Leiden en de regio steunen het werk regelmatig met giften.

Het werk van de Stichting Straatpastoraat Leiden werd in 2024 mogelijk gemaakt door kerken, particulieren en onderstaande fondsen:

Bestuur

Bert Verweij (voorzitter)
Pier Tolsma (secretaris)
Ber Langezaal (penningmeester)
Niels Bakker
Ilse Spruit
Jos Frantzen

Postadres

Diaconaal Centrum De Bakkerij,
Oude Rijn 44b, 2312 HG Leiden

E: secr@straatpastoraatleiden.nl

Bankrekeningnummer:
IBAN: NL 21 TRIO 0390.4908.14

Straatpastor Femke Post

Straatpastor Marie van der Gaag

Werkplek en uitvalsbasis:
Diaconaal Centrum De Bakkerij
Oude Rijn 44b
2312 HG Leiden

Maandag, donderdag en vrijdagmorgen

M: 06-28109931

E: pastor@straatpastoraatleiden.nl

W: www.straatpastoraatleiden.nl

